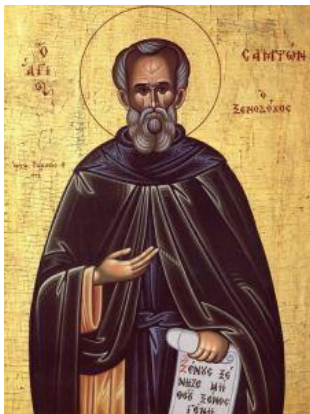

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

POMENIREA SF. SAMPSON, PRIMITORUL DE STRĂINI

Sf. Sampson,
icoană

Acest sfânt s-a născut din părinți foarte nobili și extrem de bogați din Roma cea veche, cetate în care și-a făcut și strălucitele studii ale științelor aceluia timp, închinându-se pe sine mai ales științei medicale. Sampson a fost un medic foarte milostiv și fără de arginți, dându-le bolnavilor lui nu doar medicamente trupului, ci și sufletului. El pe toți pacienții lui îi sfătuia să împlinească cu sumpătate cerințele Sfintei Credințe a lui Hristos. El mai târziu s-a strămutat la Constantinopol, unde a locuit într-o casă mică, din care, întocmai cum soarele își trimite razele sale pretutindeni, așa și el trimitea milosteniile lui în toate ținuturile, milostenii de bani, sfat, nădejde, leacuri eficiente și în general, tot ajutorul celor neajutorați și cu trupul, și cu sufletul. Însuși Patriarhul a auzit de marile virtuți ale acestui bărbat și l-a sfințit preot. La acea vreme s-a întâmplat că împăratul Iustinian cel Mare s-a îmbolnăvit, și toți medicii curții imperiale

credeau că este o boală incurabilă. Atunci împăratul s-a rugat lui Dumnezeu cu lacrimi și cu căldură, și Dumnezeu i-a descoperit în vis că Sampson este acela care îl va vindeca. Cu adevărat, aflând împăratul despre Sampson, l-a chemat de îndată la curtea imperială. Bătrânul Sampson a sosit și, punându-și mâna peste locul bolnav, împăratul s-a însănătoșit. Când împăratul a poruncit ca acest medic-preot să fie copleșit cu daruri, Sfântul Sampson a mulțumit, dar nu a primit nimic, și i-a zis: „O, împărate, eu însumi am avut multe bogății de aur și argint și alte mari bunuri, dar le-am lăsat pe toate pentru dragostea lui Hristos, ca să câștig viața cea veșnic bogată și nesticăcioasă”. Când împăratul a insistat și a zis că voiește să-i dăruiască orice voiește, atunci Sfântul Sampson l-a rugat pe împărat să-i zidească o casă pentru săraci. În acea casă, care s-a zidit, Sfântul Sampson i-a îngrijit pe săracii din ea așa cum părintele își îngrijește copiii. Lui îi era firească milostenia pentru săraci și pentru neajutorați. La sfârșit, acest bărbat sfânt, plin de toate virtuțile și harurile cele cerești, s-a odihnit cu pace în a douăzeci și șaptea zi a lunii iunie din anul 530, și a fost îngropat în biserica Sfântului Mucenic Mochie, ruda lui. După sfânta sa adormire, Sfântul Sampson s-a înfățișat multor oameni care îl chemau în ajutor în nenorocirile lor.

(Sfântul Nicolae Velimirovici, Proloagele de la Ohrida)